

Věra Martínková

České překlady románu Knuta Hamsuna *Hlad*

(diplomová práce na FF UK – Ústav germánských studií 2017)

Diplomandčíným úkolem bylo porovnat kvalitu překladů románu Knuta Hamsuna *Hlad* (Sult, 1890) do češtiny. Celkově šlo o čtyři verze z pera tří překladatelů – Huga Kosterky, Milady Lesné-Krausové a Heleny Kadečkové. Diplomandka se řídila zásadami pro vypracování a zadání práce velice zdárně naplnila, což mimo jiné znamená, že kromě jazykové a stylové analýzy jednotlivých překladů také dobře posoudila historické, kulturní a společenské důvody, které mohly vést k rozdílům v převodu. Problematiku diplomandka pevně zasadila do teorii překladu a do dalších historicko-teoretických souvislostí, které se k tématu vázaly; k různým aspektům dané problematiky načetla dostatek sekundární literatury.

Práce má dvě hlavní části. V části I diplomandka čtenáře seznamuje s celkovým kontextem, tedy stručně představuje zvolený román jak z hlediska jeho tematiky a jeho přijetí, tak z hlediska formy. V téže části také představuje čtyři české překlady *Hladu*, jejich autory a dobové překladatelské tendence. Část II je pak věnována analýze různých aspektů jednotlivých překladů a nakonec i jejich celkovému zhodnocení.

Diplomandka dochází k překvapivému zjištění, že když si odmyslíme z dnešního pohledu celkově zastaralejší slovní zásobu nejstaršího českého překladu, tedy překladu Huga Kosterky z roku 1902, předčí tento převod v řadě ohledů dva další překlady z pera Milady Lesné-Krausové (1932 a 1959). Poněkud nečekaně se tak nejstaršímu českému překladu Kosterkovu v textu dostává podobně kladného kvalitativního hodnocení jako nejnovějšímu překladu Heleny Kadečkové (2016). Tento překvapivý závěr je však v práci velice dobře podložen analýzou a argumenty. V závěru diplomandka mimo jiné konstatuje, že Kosterka i Kadečková „své metody uplatňovali důsledně, jejich postup byl vědomý a promyšlený, vycházel z celkové analýzy a strategie, nikoliv z jednotlivostí. Oba překlady se také vyznačují stylistickou obratností“ (s. 67). Naopak Lesná-Krausová postupovala „méně důsledně a míchala různé metody, v první verzi navíc ve vyhrocené podobě. Při zkoumání překladů jsme často měli pocit, jako by překladatelčin rozhodovací proces postrádal analýzu a ústil spíše v nahodilá, kontextově neopodstatněná řešení. Text místy působí stylisticky neobratně, otrocky doslovně a někdy až nelogicky“ (s. 67). Navíc na rozdíl od Kosterky a Kadečkové Lesná-Krausová výrazně zeslabuje původní výrazovou expresivitu textu (s. 54).

Práce je napsána výbornou češtinou, i když se v textu občas vyskytnou i některé nezdařilé formulace. Z hlediska formální úpravy je práce velmi dobře připravena, překlepů, chyb v interpunkci apod. je v textu minimálně.

Ze všech výše uvedených důvodů práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci „výborně“.

13. 6. 2017

Prof. Mgr. Martin Humpál, Ph.D.